

عنوان مقاله:

برآورد اثر گسل پی سنگی شهربابک بر اساس داده های مغناطیس هوایی

محل انتشار:

نوزدهمین همایش سالانه انجمن زمین شناسی ایران و نهمین همایش ملی زمین شناسی دانشگاه پیام نور (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

امیر فراقی وایقان - دانشجوی کارشناسی ارشد تکتونیک، گروه زمین شناسی، دانشگاه اصفهان

علیرضا ندیمی - استادیار گروه زمین شناسی دانشگاه اصفهان

سهیلا بیگی - کارشناس ارشد تکتونیک، دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

پهنه گسلی شهربابک با امتداد N315 درجه و طول حدود 200 کیلومتر جزء گسل های اصلی سیستم امتداد لغز ایران مرکزی می باشد که به موازات ساختارهای کوهزاد زاگرس قرار دارد. این پهنه گسلی عامل اصلی بالا آمدگی واحدهای زمین شناسی و همچنین کنترل ریخت منطقه بوده است. عملکرد زیر سطحی این گسل و تاثیر آن بر پی سنگ مغناطیسی توسط داده های ژئوفیزیک هوابرد (مغناطیس سنجی هوابرد) قابل ردیابی است. در این نوشتار به معرفی عملکرد گسلش در عمق پرداخته شده است؛ همچنین الگوی شکستگی ها در عمق در طی این پهنه و تاثیر آن بر واحدهای زیر سطحی مورد بررسی قرار گرفته است و بیانگر امتداد اصلی شمال غرب- جنوب شرق پهنه گسلی و شکستگی های فرعی موازی با پهنه اصلی و امتداد شمال شرق- جنوب غربی است. برای بررسی امتداد شکستگی ها در عمق و بارز سازی داده های ژئومغناطیس از فیلترهای برگردان به قطب، مشتقات جهتی و گسترش به طرف بالا استفاده و نتایج با داده های حاصل از مطالعات صحرایی و سایر روش های سنجش از دور مقایسه شده است.

کلمات کلیدی:

گسل شهربابک؛ مغناطیس هوایی؛ پی سنگ مغناطیسی؛ خطواره های مغناطیسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/475809>

